

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 87/15
Люксембург, 16 юли 2015 г.

Решение по дело C-184/14
A/B

Съдът, който следва да се произнесе по въпросите, свързани с родителската отговорност, е компетентен да разгледа и искането за издръжка от един от родителите за негови ненавършили пълнолетие деца

Това е така и в случаите, когато компетентен да се произнесе по развода или по съдебната раздяла е съд в друга държава членка

Регламент на Съюза¹ предвижда, че по делата, свързани с родителска отговорност, по принцип са компетентни съдилищата на държавата членка, където детето има обичайно местопребиваване. Компетентният да се произнесе по развода или по съдебната раздяла на съпрузите съд обаче може да бъде в друга държава членка (по-специално когато и двамата съпрузи са граждани на държава, различна от тази, в която пребивават с децата си).

Друг регламент на Съюза² предвижда освен това, че съдът, компетентен да разгледа иск за гражданското състояние на лицата (например за развод или за съдебна раздяла), е компетентен да се произнесе и по всяко акцесорно спрямо този иск искане за издръжка, а когато искането за издръжка е акцесорно спрямо иск за родителска отговорност, компетентен да се произнесе по него е съдът, който разглежда последния иск.

А, съпругата му В и двете им ненавършили пълнолетие деца са италиански граждани, които живеят в Лондон (Обединеното кралство), където впрочем са родени децата. През 2012 г. А предявява в Италия иск за обявяване на съдебна раздяла с В, като иска от италианския съд да се произнесе и по упражняването на родителските права и издръжката за съпругата и за децата. Италианският съд приема, че е компетентен да се произнесе по съдебната раздяла, но по отношение на въпросите, свързани с родителската отговорност, счита, че след като децата пребивават в Лондон, компетентни да се произнесат са само съдилищата в Обединеното кралство.

По въпроса за издръжката италианският съд приема, че е компетентен да се произнесе по искането за издръжка за В, тъй като то е акцесорно спрямо производството за съдебната раздяла. Същият съд обаче решава, че не е компетентен да се произнесе по искането за издръжка за ненавършилите пълнолетие деца, тъй като то е акцесорно спрямо иска за родителска отговорност. Поради това според него компетентни да се произнесат по последното искане са съдилищата в Обединеното кралство.

Като последна инстанция по спора е сезиран Corte suprema di cassazione (Касационният съд на Италия), който иска от Съда на Европейския съюз да установи дали компетентни да се

¹ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183)

² Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 2009 г., стр. 1)

произнесат по въпроса за издръжката на децата са съдилищата в Италия или тези в Обединеното кралство.

В решението си от днес Съдът проверява дали искането за издръжка за децата от А е свързано в по-голяма степен с гражданското състояние на лицата (т.е. с производството за съдебна раздяла) или пък с родителската отговорност. Всъщност правото на Съюза по принцип разграничава съдебните производства според това дали те се отнасят до правата и задълженията на съпрузите или пък до правата и задълженията на родителите към децата им.

Съдът приема, че **по самото си естество искането за издръжка на ненавършили пълнолетие деца е неразривно свързано с иска за родителска отговорност**. Всъщност съдът, който е компетентен да разгледа иска за родителска отговорност, би могъл най-добре да прецени конкретните за случая съображения за искането за издръжка на детето: той може да определи размера ѝ, като го съобрази с предоставеното право на упражняване на родителските права, с правото на лични отношения с детето и продължителността му, както и с други обстоятелства, свързани с упражняването на родителската отговорност. Този подход отговаря и на **висшия интерес на детето**, който съгласно правото на Съюза трябва да бъде от първостепенно значение.

Съдът заключава, че **когато съд на държава членка е сезиран с иск за развод или за съдебна раздяла, а въпросът за родителската отговорност е отнесен пред съд на друга държава членка, искането за издръжка от един от родителите за негови ненавършили пълнолетие деца е акцесорно спрямо иска за родителска отговорност и следователно трябва да бъде разгледано от компетентния да се произнесе по този иск съд (т.е. в случая от съд в Обединеното кралство).**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106